BEYOGIU Yıkılmadım Ayaktayım Haritası

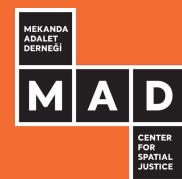
aritaya katkıda bulunmak için | To contribute to the map

KATKILARINDAN DOLAYI TEŞEKKÜRLER

FOTOĞRAFLAR | PHOTOS Vehbi Dileksiz, Kübra Ekmekci, Ekin Çekiç

ÇEVÎREN | TRANSLATOR Čeren Yartan, Kerem Çiftçioğlu

18 © Mekanda Adalet Derneği Center for Spatial Justice Kemankeş Karamustafapaşa Mah Halil Paşa Sok. Ömer Abed Han Bina no: 2, Kapı no: 416 34425 Beyoğlu, İstanbul

Beyoğlu Yıkılmadım Ayaktayım Haritası halen varlığını sürdüren, yer değiştirmek zorunda bırakılmış veya kapatılmış hafıza mekanlarını biraraya getirir. Bu harita, katılımcı bir şekilde, sanal anketimizi dolduran Beyoğlu severlerin ve uzun yıllardır Beyoğlu'nda yaşayan, burası üzerine düşünen ve üreten uzmanların katkıları ile oluşturuldu. Ankette, "Sizin için Beyoğlu'nu Beyoğlu yapan ama artık var olmayan hafıza mekanları hangileri?" ve "Beyoğlu'nda halen gitmekten keyif aldığınız, kapanırsa Beyoğlu'nun karakterinden birşeyler eksileceğini düşündüğünüz mekanlar hangileri?" sorularını sorduk. Ve bu mekanlara dair yaşanmış bir hikayeyi, his ve düşüncelerini hafızalarından paylaşmalarını istedik. Beyoğlu Yıkılmadım Ayaktayım Haritası halen varlığını sürdüren, yer

"Hafıza mekanı" olarak işaretlediğimiz yerleri, "anıtsal" özellikleri veya "kültür mirası" kriterlerinin değil; gündelik hayatın toplumsal ilişkilerinin ve Beyoğlu'nu kentsel müşterek olarak tahayyül eden kolektif hafızanın ve Beyogiu nu kentsel müşterek olarak tahayyul eden kolektif hafizanın tarif etmesini tercih ettik. Gelecek yeni katkılarla genişlemeye açık olan bu çalışma, mevcut haliyle Beyoğlu'nda yer alan tüm hafiza mekanlarını içerme iddiası taşımıyor. Bu harita, Beyoğlu'nu Beyoğlu yapan ama artık var olmayan mekanları hatırlama ve yıkılmadan ayakta kalmaya çalışan özgün mekanlara sahip çıkma çağrısıdır. Çünkü başka Beyoğlu yok, başka İstanbul da. Sahip çıkmaktan başka yapacak bir şey de...

participatory manner with the contributions of Beyoğlu lovers, who have completed our online survey, and experts, who have been living in and thinking and working on Beyoğlu for many years. In the survey, we asked "What are the places of memory that We also asked them to share an experience they remember, as well as their feelings

The places we marked as "places of memory" are not selected because of their "monumental" quality or based on any "cultural heritage" criteria. We wanted them to be defined by social relationships in the daily life and the collective memory that envision Beyoğlu as an urban commons. The work is open to expansion with new suggestions ing original places trying to survive. Because there is no other Beyoğlu and no other tanbul. There is nothing to do but to reclaim...

A. KAFE- CAFÉ

Kolektif 26A

Kaset/Cafe Mitanni Eski/Old: Çukurlu Çeşme Sk. 6 Yeni/New: Barbaros Blv. 62, Bes

Orta Kahve
Tel Sk. 4

Pen Kafe

Fski/Old: Büyü Vani/Now Hasnun Galin Sk 2

B. RESTORAN - RESTAURANT

Armada Restor

Ayaspaşa Rus Lokan

Hacı Baba Lokanta

Hisko Köfte Eski/Old: Boğazkesen Cd.:

Inci Pastanesi
Eski/Old: İstiklal Cd. 56/5
Yeni/New: Mis Sk. 18/A

Sadri Alısık Sk. 11 Lades Restaurai Sadri Alışık Sk. 14/A

Leman Kültür İmam Adnan Sk. 14

Markiz Pastanes

Eski/Old: Yemişçi Hasan Sok Yeni/New İstikləl C. L. 266

Que Tal Tapas Bar

C. MEYHANE - TAVERN

21 Kebap Han Geçidi Çk. :

Aret'in Yeri Kamerive Sk.9

Asmalı Cavit Meyhand Asmalı Mescit Cd. 16/D

Çukur Meyhane Turnacıbaşı Cd. Kartal Sk. 1/A

Hazzopulo Şarape Mesrutivet Cd. 29

Meşrutiyet Cd. 67

Otto Bar

Eski/Old: Şehbender Sk. 3

Yeni/New: Sıraselviler Cd.

Peyote
Kamariya Sk

Imam Adnan Sk. K:

Rasputin Bar

Eski/Old: İstiklal Co Mini Meyhane Yeni/New: Süslü Saksı Sk 1

Pano Şarapevi Hamalbası Cd. 12/B Rocknrolla Bar Kurabiye Sk. 19 Pera Balık Gisman Sefahathane Ba

İstiklal Cd. 131 D:

Şahika Nevizade Sk. 7

D. KULÜP/BAR - CLUB/BAR **45'lik Bar** Yeni Çarşı Cd. 38/A

Akdeniz Bar Nevizade Sk. 25/A Ziba Bar Akarsu Sk. 10

Bahylon Eski/Old: Şehbender Sk. 3 Yeni/New: Bomontiada, Birahane Sl

Caravan Rock Bar Dudu Odaları Sk.

Çiçek Bar Billurcu Sk. 25

COOP Balyoz Sk. 7

Beyoğlu Sanat E Barba Bar Mis Sk. 6

Hacı Abdullah Lokant

Eski Beyrut

Eski/Old: İmam Adnan Sk. 8

Yani/Naw: İmam Adnan Sk. 2 Eski Cambaz
Hacı Ahmet Sk. 2

B23 Kagi Cafe

Kiva Restoran
Eski/Old: Şahkapısı Sk. 4
Yeni/New: Bomontiada. Bir

Jazz Stop Tel Sk. 5/A

Limonlu Bahçe Yeni Çarşı Cd. 74 Nizam Pide Salonu Kamer Hatun Cd. 3

Leyla Teras Bar

Line Bar
Rüyük Parmakkan

Mor Takı

Rebul Eczanesi Eski/Old: İstiklal Cd. 4

I. PASAJ/HAN - PASSAGE/HAN

J.AÇIK PAZAR – OPEN MARKET

Dolapdere Bit Pazarı

Hacı İlbev Sk. 13

Tepebaşı Kitap Fua Refik Savdam Cd. 13

K. ÖNEMLİ BINALAR - IMP.BUILD.

E. MÜZİK DÜKKANI - MUSICSTORE

F. KİTABEVİ - BOOKSTORE

Yani/Naw. Yani Carsi Cd. 6

Can Kitabevi

Gezegen Kitaha Eski/Old: Massrutivat Cd 1

Hachette Kitabevi İstiklal Cd. 233

Homer Kitabevi Yeni Çarşı Cd. 52 İstanbul Kitapçısı Eski/Old: İstiklal Cd. 146 Yeni/New: Erkanı Harp Sk

F13 Megavizyon

Mephisto

Yani/Naw: Riiviik Parmakkani Si

L. KÜLTÜREL MEKAN - CUL. SPACE

Simurg Kitabevi Vani/NovyKalvanau Kulluğu Cd Türk-Alman Kitabevi Kafe

Atatürk Kültür Merkez G. YEMEK DÜKKANI - FOODSTORE

Eller Sanat Galeris

Karşı Sanat

Fransız Kültür Merkezi

İkinci Kat Tiyatro
Eski/Old: Olivio Han Geçidi Sk. 2
Yeni/New: Demirci Fettah Ck. 4

Arıoğulları (Petek Turşular Dudu Odaları Sk. 1/D Beyoğlu Söğüş Kelle Balık Sk. No:2 Bulunmaz Kültür Merkez DT Küçük Sahne

G9 Şütte Şarkütei Tunç Balık
Dudu Odaları Sk.

Kara Kedi Kültür Merkezi Üç Yıldız Şekerle H. DÜKKAN - SHOP

Öktem Aykut
Eski/Old: Portakal Sk. 2

Yani/Naw: İstiklal Cd 2 Tepebaşı Tiyatro Mesrutivet Cd. 48

T. Z. Tunaya Kültür Mei Sahkulu Bostan Sk. 8

M. SİNEMA - CINEMA

Beyoğlu Sinen

Sinepop Siner N. DİNİ BİNALAR - RELIG.BUILDING

Avusturya Sen Jorj

Taksim Eğitim Araştırma H
Sıraselviler Cd. 52

P. OKULLAR – SCHOOLS

Beyoğlu Anadolu Lisesi Nuri 7iya Sk-2 Galata Rum Okulu
Kemeraltı Cd. 49

St. Pulchérie Fransız Lisesi R. STK/MESLEK ODA – NGO/CHAMB.

....

Değişime uğramış /

🕨 Kamusal Alan/ Public Space 🕒

aksim'e ismini veren su maksemi inşa edildi.

MİTANNİ CAFE

İçerideki dayanışma ve yardımlaşmanın yarattığı huzur ve umut atmosferi de tuzu

"Once during Gezi protests in 2013, while we were running away from the gas and violence of the police, we got stuck at the backstreets. Just as I was bewailing about how

senseless it was going to be if we got detained and had to deal with that, I guess it was

a moment like finding drinking water in a desert to see my friend's Mitanni Cafe, with its shutter half open, taking people in, who were running from gas. It only got better to feel the atmosphere of peace and hope created by the solidarity and helpfulness inside."

"Her gün Hazzopulo Pasajı'ndan herkese selam vererek geçerdim ve mutlaka oradaki

sahaftakilerle kitaplar hakkında konuşur, çayımızı içerdik. Kitaplar hakkında konuş-

mak çok keyifliydi. Bir gün her zamanki gibi geçerken hep uğradığım sahafın kapalı

olduğunu gördüm. Bir hafta geçti hâlâ kapalıydı... Sonraki hafta geçtiğimde 'başımız

"I used to pass through Hazzopulo Passage everyday, greeting everyone. I would almost

always stop by second-hand booksellers, talk about books and have tea by the shops. It was my great joy to talk about books. One day as I was passing through as usual, I saw

that one of the booksellers that I used to stop by was closed. One week passed and it was

still closed... As I was passing by the next week, I saw a photo with a condolence message.

"Boğaziçi Üniversitesi Atatürk Enstitüsü'nde alternatif tiyatrolar üzerine yüksek lisans

tezi yazdığım 2012-2014 yılları arasında İkinciKat'ın Olivia Han'daki ilk yerinde çok

zaman geçirdim. Sonrasında oradan taşınmak zorunda kaldıklarında (mekan otele

dönüştürüleceği için) Aznavur Pasajı'nda 8.Kat ve şimdi hala devam ettikleri Karaköy

İkinciKat'ı açmışlardı. 2013-2014 öğretim yılında neredeyse her gün Aznavur Pasa-

jı'ndaki yerlerine gidiyor, bilet satan arkadaşlarla muhabbet ediyor, yönetmen ya da

oyuncularla tanışıyor, gerekirse yerleri falan siliyor ve ortalıkta dolanıyordum. Kimse

"I spent a lot of time in the first location of IkinciKat in Olivia Han between 2012-2014,

when I was writing a master thesis on alternative theaters in Boğaziçi University Atatürk

Institute. Later on they had to move from there (because the place would be convert-

ed into a hotel), and they opened the theaters 8.Kat in Aznavur Passage and Karaköy İkinciKat where they still continue. During the academic year 2013-2014, I went to Azna-

vur Passage almost every day, chatting with friends at the ticket office, meeting directors and actors, wiping the floors if necessary and wandering around. Nobody told me 'get you

"İstiklal Caddesi ve devamında Tünel'den Karaköy'e kadar olan müzik dükkanları

benim mahrem alanım ve batıl inançlarımı (totemlerimi) gerçekleştirdiğim yerler.

Bu kadar kamusal bir mekana böyle bir özel anlam yüklemeyi garipsiyorum bazen.

Hayatımı değiştiren bütün kararlarımı bu güzergahta yürürken aldım. İstanbul'da ilk

sevgilimle ilk St. Antuan Kilisesi önünde öpüştüm. Kendimi yalnız ve yorgun hisset-

tiğimde hâlâ bu kiliseye gidiyorum. Hayatıma yeni giren biriyle ilk Hazzopulo'dan çı

karken elele tutuşursam ilişkimin uzun süreli olacağına inanıyorum! Önemli olacağına

inandığım bütün çalışmalarımı yalnızca Panter kırtasiyeden aldığım defterlere yazı-

yorum. Bugüne kadar -uzun erimli olacağına inandığım- tüm çalışma taslaklarımın

(tez, öykü vb.) ilk cümlelerini Beyoğlu'ndaki mekanlarda yazdım. Uzun bir çalışmam

"Music stores on İstiklal Street and from Tunnel onwards to Karaköy are my intimate

spaces, where I practice my superstitions (totems). Sometimes I find it weird that I

Antoine Church. I still go to there when I feel alone and tired. If I hold hands with the new

person in my life in Hazzopulo for the first time. I believe that my relationship with that

person will be long term! I write all my work, which I believe that will be important, only on

notebooks that I buy from Panter stationery. To this day, I wrote the first sentences of all

my drafts (dissertation, story etc.) - which I believed would be long termed - somewhere

n Beyoğlu. When I complete a long-term work, I always buy a memory ring from Atlas

attribute such a special meaning to a public space. I've taken all my life-changing decision as I walked through this route. My first kiss with my first girlfriend was in front of St.

nihayete erdiyse mutlaka Atlas Pasajı'ndan bir anı yüzüğü alıyorum."

de 'yav git işine' falan demiyordu. Öyle öyle koskoca tezi yazdım ben."

gone' or anything. I finished the whole thesis like that."

TÜRK-ALMAN KİTABEVİ & CAFE

The sorrow I felt at that moment was beyond words."

AZNAVUR PASAJI

sağolsun' diye koydukları fotoğrafı gördüm. O an yaşadığım hüzün anlatılamazdı."

The Great Pera Fire

Beyoğlu bir kere daha yandı.

Karaköy - Beyoğlu Tünel hattı açıldı. Karaköy - Beyoğlu tunnel line was opened

Taksim'de Aya Triada Kilisesi açıldı. Hagia Triada Church was opened in Taksii Pera Palas Oteli inşa edildi.

Taksim Cumhuriyet Anıtı açıldı.

Taksim Topçu Kışlası yıkıldı.

The non-Muslim population during the Istanbul Pogrom targeted on September 6.7

Taksim Intercontinental Oteli (The Marmara) açıldı.

"Kanlı 1 Mayıs"ta en az 34 kişi hayatını kaybetti.

At least 34 people were killed on the "Bloody May 1st." Şan Tiyatrosu çıkan yangında kül oldu.

İstiklal Caddesi trafiğe kapatıldı.

Cumartesi Anneleri eylemlerine başladı

Habitat II Kent Zirvesi toplandı. Habitat II City Summit was held.

Babylon host its first concert in Asmalımesci Taksim-Levent Metrosu açıldı.

Demirören AVM'nin yapılacağı duyuruldu

Cezayir Sokağı soylulaştırıldı, ismi "Fransız" oldu.

"Tarlabaşı Champs Elysees olacak" söylemi başladı. The slogan "Tarlabaşı will be the next Champs Elysees started to appear.

Tarlabaşı yenileme alanı ilan edildi.

Demirören AVM inşaatında Ağa Camii hasar gördü. Ağa Mosque was damaged because of the Demirören Shop

Şan City AVM-Otel Projesi hazırlandı. Şan City Shopping Mall-Hotel project was prepared.

> Protests were held against the closing of the Emek Cinema. Beyoğlu'nda "masa-sandalye" yasakları başladı. A ban was put on "tables and chairs" in Beyoğlu

Emek Sineması'nın kapatılması protesto edildi.

İnci Pastanesi zorla tahliye edildi.

Okmeydanı Kentsel Dönüşüm Projesi'ne itiraz edildi.

Objections were submitted to the Okmeydanı Urban Transformation Project Haliç Yat Limanı ihalesi tamamlandı. The bid for the Haliç Yacht Port was completed.

Gezi Parkı eylemleri tüm ülkeye yayıldı.

Taksim Sanat Galerisi yıkıldı.

Kazım Taşkent Galerisi Zara'ya dönüştü. Kazım Taşkent Gallery was replaced by Zara

Rebul Eczanesi tahliye edildi.

Narmanlı Han'ın sakinleri tahliye edildi. Residents of Narmanlı Han were evacuated.

Taksim İlkyardım Hastanesi yıkıldı.

Karaköy Yolcu Salonu kısmen yıkıldı. Karaköy Passenger Lounge was partly demolished. Taksim Camii'nin temeli atıldı.

"Dingo'nun Ahırı" yıkıldı.

Atatürk Kültür Merkezi'nde yıkım başladı.

*Kapsamlı zaman çizelgesi için: beyond.istanbul/beyoglu *Check beyond.istanbul/beyoglu for the extended timeline

"2013'te Gezi protestoları sırasında yine bir gün polisin attığı gazdan ve uyguladığı "Sanırım gençliğimin ilkleri orada şiddetten kaçarken, ara sokaklara sıkıştırılmıştık. İşin yoksa şimdi gözaltına alın, saçma sapan uğraş dur' diye hayıflanırken tüm mekanlar kapalı olmasına rağmen arkayeşerdi." daşımın mekanı olan Mitanni Cafe'nin kepenklerinin yarım açık olduğunu ve gazdan kaçan insanları içeri aldıklarını görmek çölde içme suyu bulmak gibi bir andı sanırım.

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ

sim'den geçmek bile istemiyorum şu vakitler."

lon't even want to pass through Taksim."

BEYOĞLU ANADOLU LİSESİ

"I guess, many firsts of my life blossomed there.

"AKM'ye ilk kez şu an hayatta olmayan babamla birlikte gittim. Yıkımı sebebiyle Tak-

visited AKM for the first time with my now deceased father. Now that it's demolished,

dı. Önceden de ailem ve yakın çevremle zaman zaman İstiklal Caddesi'ne alışverişe ve kültürel aktivitelere gelip entellektüel ve çok kültürlü, çok yönlü atmosferden büyülenirdim. Kendim 'keşfetmeye' başladığımda ise ilgim ve bağım arttı. Hâlâ hayatımı paylaştığım sevgilimi ve en yakın arkadaşımı lisemde tanıyıp onlarla tüm zamanımı Beyoğlu'nda geçirmeye başladım."

"My adventure in Beyoğlu started when I was fourteen after being accepted to Beyoğlu Anatolian High School. Even before that I used to be fascinated by its intellectual, multicultural and versatile atmosphere, when I went there from time to time with my

onger as I started to "discover" it by myself. I met my lover and my closest friend both c

high school with whom I share my life, and started spending all of my time in Beyoğ

Bir zamanlar Beyoğlu sokaklarında yürürken, bazılarına korkutucu gelebilen insan

çeşitliliğinin içinde kendimi güvende hissedebiliyordum. Sokağa çıktığımda tanıdık,

eş dost görmek kaçınılmazdı. Bir ara her gün bir eyleme katılırdık. Bugün sokakta

toplu bir şekilde yürüyemiyoruz. Slogan atmak haşa. Mekanın değişimiyle aidiyet

cross with acquaintances and friends once you were out on the street. For a while, it was

like we were in a demonstration every single day. Today we can't walk collectively on the

streets. Yelling out slogans is unimaginable. Feeling of belonging gave way to loss and

'Feeling of belonging gave way to loss

hissi yerini kayıp ve yas gibi duygulanımlara bırakıyor."

mourning due to the changes in the space."

amily and close circle for shopping and cultural events. My interest and conr

"Üniversite zamanlarımda, İstiklal Caddesi'nde tek başıma yürürken uzun süredir

beni takip ettiğinden şüphelendiğim bir adamdan kurtulmak için Robinson Crusoe

Kitabevi'ne girmiştim ve içeride beni bekleyen bir arkadaşım varmış gibi davranmış-

tım. Saatlerce kitabevinde kalıp, kucak dolusu kitapla ordan ayrılırken yaşadığım kor-

"İlk şiir kitabım 'Yalınayak'tan 10 adet bırakmıştım Robinson'a. İki sene sonra uğrayıp,

"sizde Sinem Örs'ün şiir kitabi var mı?" dediğimde, sisteme bakıp "1 adet kalmış"

dediklerinde çok mutlu olmuştum. Sanki yüz binlerce kitabım satılmış gibi... Ondan

sonra da yıllarca şiir yazdım, en çok da beni hiç tanımadığı halde, kitabımı alan o

"It was during my university years. One day as I was strolling alone on the İstiklal Street,

having a suspection of being followed for a while, I walked into Robinson Crusoe

Bookstore. I pretended to have a friend waiting for me, to evade the stalker. After having spent hours and having bought an armful of books there, I no longer had the slightest

'I left 10 copies of my first poetry book 'Yalınayak' to Robinson. Two years later, I stopped

by to ask if they had Sinem Örs' poetry book. They checked their system and said 'we

have one left,' I was delighted. It was as if hundreds of thousands of my books were sold...

After that I wrote poetry for years, and mostly for those nine people who bought my book

"Yıllarca Taksim'e gitmiştim ama bir kere bile o parktan geçmek aklıma gelmemişti.

Protesto için gittiğimde bir kere bile parkı ziyaret etmediğime bin pişman oldum. O

parkta geçirdiğim bir gün hayatımı tamamen değiştirdi, ertesi gün yorgun ve kork-

park. And when I did go for the protest, I regretted that I didn't before. One day that I

spent in that park changed my life completely. When I went home tired and afraid the

muş bir şekilde eve geldikten sonra çevre politikası okumaya karar verdim."

next day. I decided to study environmental politics."

ku ve stresten zerre kalmamıştı."

stress and fear by the time I left."

dokuz kişi için..."

GEZİ PARKI

Gençliğimde, fotoğraf çekmeye başladığımda Narmanlı Yurdu'nda arkadaşlarımın otoğraf makinesi tamirhanesi vardı. Fırsat buldukça onlara gider mekanın kedilerine de yiyecek birşeyler götürürdüm."

"In my youth, when I had just started photography, my friends used to have a camera also brought food for the cats around the place."

Sarhos ve/veva kafam hozukken sprevlediğim duvarları seviyordum. Zaman içinde

pek çok duvarı boyadım, hatta 15 yıldır duranları vardı. Sonra Gezi olunca benim

ıttığım spreylerin üstünü önce Geziciler yazılayarak sonra belediye gelip griye bo-

yayarak kapattılar diye çok üzülmüştüm. Çoğunu da kimse bilmiyordu, önlerinden

geçerken bir tek benim görebildiğim çocukluk fotoğrafıma bakıyor gibi hissediyor-

dum. Onlar da gidince Beyoğlu'na bağım çok zayıfladı; artık o sokaklar benimmiş

loved those wall paintings that I sprayed when I was either drunk or pissed off. Through

out time, I painted lots of walls; some of them even remained for 15 years. Later, I felt

and later when municipality painted them with grey. No one knew most of them. I used

to feel like looking at my childhood photos, which only I could see. And when they too

vere gone, my bond with Beyoğlu got really weak; I don't have any sense of belonging to

sad after they were covered up, first when Gezi protestors sprayed writings on them,

"After years, I realized that the venues are not only where we drink, but also where we feel solidarity, then Beyoğlu became irreplaceable for me."

MEKANDA ADALET DERNEĞİ "8000 yıllık tarihi olan bu kentte yaşı 100 yılı geçen çok az sayıda bina kaldı. Fazlasıyla yıpranmış olsa bile, bu binaların en güzellerinden biri ofisimizin de bulunduğu Ömer

ŞİMDİ CAFE

"Yıllar sonra mekanların sadece içki içilen değil dayanışılan yerler olduğunu anladım ki, Beyoğlu o zaman vazgeçilmez oldu benim için."

Abed Han. Han'ın kapısından girip en üst kattaki ofisimize kadar geçen yolculuk bu kentin de yakın tarihine yapılan bir yolculuk aslında. Duvarda halen izleri duran Fransızca 'Avukat' yazısı, mekanın sürekliliğini hatırlatıyor adeta. Yazıdan yaklaşık bir asır sonra önce Alp'in avukatlık ofisi oldu burası. Sonra bir süre ortak çalışma alanı. Son iki senedir de bu harita da dahil birçok fikrin üretildiği MAD ofis... Beyoğlu böyle "There are a few buildings left over 100 years in this city of 8000 years. Although it's quite

worn off, one of the most beautiful of such buildings is the Ömer Abed Han, which is where our office is. The journey from the Han's door to our office at the top floor is actually a journey to the recent history of this city. The word written in French 'Avocat' at the wall is almost like a reminder about the continuity of the space. Almost a century after this word, this place first became Alp's law office. Then for a while a co-working space. For the last two years it's become the MAD office, in which many ideas have been put in place, including this map... Beyoğlu is such a place."

aşanan ilk deneyimler, verilen önemli kararlar, dayanışma halleri, aidiyet hissi, yokınluklar... Beyoğlu severler, uzun yıllardır Beyoğlu'nda yaşayan, burası üzerine düünen, üreten insanlar kendi hafıza mekanlarını ve bu mekanlara dair yaşanmış hikae, his ve düşüncelerini paylaştı. Beyoğlu'nu Beyoğlu yapan ama artık var olmayan nekanları hatırlamak, ve yıkılmadan ayakta kalmaya çalışan özgün mekanlara sahip çıkmak için siz de paylaşın.

e first experiences, important decisions that have been made, instances of solidarity, nses of belonging, deprivations... Beyoğlu lovers and those who have been living there or a long time, the ones studying Beyoğlu and producing about it have shared their own laces of memories and their stories, feelings, and thoughts on these places. Not to forget he disappeared places that made Beyoğlu what it is and to reclaim the authentic ones truggling to survive, please share your own stories.

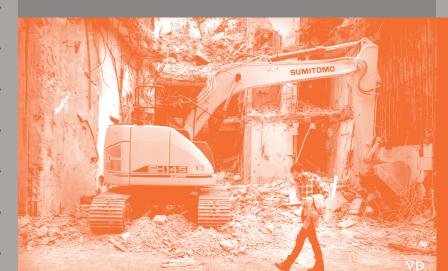

Üniversiteden mezun olduktan sonra yaklaşık 10 yıldır, 20-30 kişilik sınıf buluşmalarımızı her yıl Şimdi Cafe'de organize ediyoruz. Mekan üniversite arkadaşlarım ve anılarımla bütünleşmiş durumda."

Since we graduated from university, we have been organizing our annual reunions of 20-30 people iat Şimdi Cafe for almost 10 years now. The venue has become identified with

"Simurg'ta oturup, dükkanın kedileri arasında saatlerce kitap okurdum da esnafı tek kelime etmezdi. Tavsiyede bulunur, istediğim kitabı getirtir, bazen yanına hediye kitap eklerdi. Simurg kapandıktan sonra, hiç o kadar keyifli kitap alışverişi yapmadım. O sokaktan geçmiyorum bile artık. Oysa ki kitap almak için Beyoğlu'na qiderdim. Şimdi ya internetten ya da önüme çıkan ilk kitapçıdan alıyorum."

"I used to sit in Simurg and read books for hours surrounded by the cats of the bookstore. The shopkeeper wouldn't mind at all. He used to make recommendations, bring me the books I wanted and sometimes even gave some books as gifts. After Simurg was shut down, I never again shopped for books with such pleasure. I don't even pass through that street anymore. I used to go to Beyoğlu to buy books. Now I either order online or buy from the first store I come across.

"2001 krizi civarında Cadde'de cepçilerin anormal arttığı dönemde 100 metre aralıklı kolunda makineliyle bekleyen polisleri unutamıyorum. Bir yandan herkes hiç öyle bir durum yokmuş gibi hayatına devam ediyordu, Nevizade'de izdiham ama ortam aslında 'tanrıkent'. Bir de Leedsli'lerin öldürüldüğü gece başka bir Leedsli grupla içmemiz, onların da mekanda olay çıkarması bardan atılmamız, sokakta tam onlar da bıçaklanacakken araya girip kurtarmamız bana kültürlerarası farklılıkların ne boyutta

can't forget the time when pickpocketing soared in Istiklal during the economic crisis 2001, the police were standing 100 metres from each other with machine guns. Nevizade was bursting with people who pretended as if nothing happened but in fact it was like the City of God'. We were drinking with a group from Leeds at the same night when another group from Leeds were killed. This group too made a scene and we were thrown out of the bar; and we intervened and saved them just as they were also about to get stabbed. hat night taught me the extent of the cultural differences and its consequences."

"Saydığım mekanlarda çalışan dostlarla hal hatır sormaların verdiği dayanışma hissi, aidiyet duygusu..."

"The feeling of solidarity and sense of belonging that come from keeping in touch with old friends, who work in these places that I have mentioned..."

SENİN HİKAYEN / YOUR STORY

ALKAZAR SİNEMASI

. 2002 - 2007 yılları arasında Avusturya Lisesi'nde okurken Beyoğlu ikinci evimdi

İlk kez Nevizade'de içtim, Beyoğlu'nun tüm arka sokaklarında öpüştüm, 9. İstanbul Bienali'ni elimde kitapçık ile tek başıma gezdim, o dönem Beyoğlu'ndaki tüm sergi, festival ve tiyatrolara tek başıma gittim, Alkazar Sineması'nda ilk ve son kez düzenle-nen Out İstanbul LGBT Film Festivali'nde bir gay filmini tek başıma izledim, ve tüm

ların sonucunda kültür-sanat alanında çalışmak istediğime karar verdim."

ryoğlu was my second home when I was studying in Austrian High School. I first dra Nevizade, kissed on all the backstreets of Beyoğlu, with a booklet in my hand toun und the 9. Istanbul Biennale all by myself, went to all the exhibitions, festivals a

es in Beyoğlu, I watched a gay movie alone in Out Istanbul LGBT Film Festival o ed for the first and the last time in Alkazar Cinema and as a result of all this, decide

anın ucunda oturan bir kişi bize eğilip, 'Ne olur anlatmayın, henüz o bölümü izlemedim,' dedi. 'Ah tabii!' dedik ve konu değişti. Tanımadığım insanlarla masa paylaşmak ve kısa süreli de olsa sosyal sınırları esnetmek garip bir şekilde insanlığa inancımı ırtırıyor ve daha iyi bir insanmışım gibi hissettiriyor." We were talking about the Game of Thrones while sitting at Helvetia. Just then, someone sitting at the edge of the same table said 'Please don't mention it, I haven't watched

that episode yet'. We said 'Of course,' and changed the subject. Sharing a table with people, whom I don't know and to bend those social boundaries even for a short while, trangely strengthens my faith for humanity and makes me feel like a better person."

İKİNCİKAT

İlk başarılı olan oyunumu distopik bir Beyoğlu'nu fon alarak yazdım, o zamanlar şimdi kapanmış olan İkinciKat'ın Olivia Han'daki yerinde oynanmasını hayal ediyordum bu oyunun. Oyunumda hayal ettiğim yıkıntı içindeki Beyoğlu ne yazık ki yavaş yavaş gerçek oldu ve oyunun içinde oynanmasını hayal ettiğim mekan da kapandı... Hâlâazdığım oyunlarda, öykülerde adını geçirmesem de Beyoğlu hep başroldedir."

A dystopian Beyoğlu was the setting of my first successful play. At the time my dream was to stage this play at İkinciKat, which is closed now, in Olivia Han. Unfortunately, the Beyoğlu I imagined to be in ruins in the my play has gradually become a reality and the venue I hoped the play would be staged is now closed... Although I don't mention by name, Beyoğlu still has the leading role in plays and stories I write."

"I first came to Beyoğlu in 2005 to visit to my uncle, who was there on duty. We have

similar tastes for music, venues, books and atmosphere with my uncle. In fact, as a kid he

was the one who had the most influence on me. He said 'I'll take you somewhere you'll re-

ally like,' and we went to İstiklal Street. I still dream of the way the street was back in those

days, its color and people, and I miss it. I remember us looking together at the tall build-

ings. I saw many of my favorite actors around Emek Theatre, which as a teenager made

me very excited. I also recall being very excited about people's clothes and styles. Atlas

Passage was my favorite place. (I kept the skirt I bought there until last year.) First we ate

kokoreç (grilled sheep's intestines) at Şampiyon and then went to Inci Patisserie. Later it

became our ritual to go to Inci Patisserie. Later during my university years I discovered

bookstores. Particularly Robinson Crusoe Bookstore. One day when it was raining, I took

refuge in there. I couldn't help but go through books for 3 hours despite being sopping

wet. As I was leaving. I remember having thought. 'If I become a writer one day I know I'd

like to have my first book reading here."

TERKOS PASAJI

"Üniversite öğrencisiyken, öğrenim kredisinden para kalırsa kıyafet almak için Terkos Pasajı'na giderdik. Orası mı alternatif kıyafet satıyordu, bize mi öyle geliyordu, bilemiyorum. Ama Terkos'taki kıyafet dağlarının arasından ucuz ve 'cozutuk' şeyler bulup sevinirdik. Birgün üç yakın arkadaş Terkos'a gittik. Kahverengi, hakim yaka bir ceketi çok beğendik. 'Ben alacağım,' 'Hayır ben alacağım,' kavgası yaptık. Kimse almaktan vazgeçmedi. Ceketi üçümüz de alıp Daltonlar gibi yıllarca giymiştik. Ne zaman kahverengi hakim yaka ceket görsem, Terkos'taki kavgamız gelir aklıma, gülümserim :)"

"When I was in university, we used to go to Terkos Passage to buy clothes if we had any

money left from the student loan. I'm not quite sure if it was just us, or if that place really

sold alternative clothing. We used to be so happy when we managed to find cheap and

'nutty' stuff from the pile of clothes on the counters. One day we were again in Terkos

with three close friends. We all loved this brown, crew-neck jacket. We all wanted to buy

it and none of us gave up. Next thing you know, we all bought the jacket. For years we

wore that jacket like the Daltons. Whenever I see a brown, crew-neck jacket today, I think

about our fight in Terkos and smile :)"

"Yer Leman Kültür. Rahmetli Tuncel Kurtiz, Şeyh Bedrettin Destanı doğaçlaması yapacak sahnede. Mekanda da diğer rahmetli sanatçımız Erol Günaydın, öğleden beri rakı içiyormuş. Tuncel Bey performansından sonra Erol Beyi sahneye çağırmıştı. Erol Bey ise 'Ben içmek istiyorum,' dediğinde, masasını sahneye kurmuştuk, saatlerce sahnede bizimle sohbet edişini unutamam."

'The location: Leman Kültür. Now-deceased actor Tuncel Kurtiz was about to do an improvised performance on the Epic of Sheikh Bedreddin. Another now-deceased actor Erol Günaydın, was there as well, drinking raki since noon. Tuncel Bey invited Erol Bey to the stage after his performance. When Erol Bey said 'But I want to keep drinking' we set his table on the stage. I still remember him talking with us for hours sitting at his table

ÇİÇEK PASAJI

LEMAN KÜLTÜR

"Heyecan olsun diye üniversitenin ilk yıllarında sabahın üçünde Çiçek Pasajı'na girdik iki kadın. Esnaf karanlık dükkanlardan çıkıp bize doğru koşmaya başladı. Korkudan nasıl kaçtığımızı bilemedik."

One day during my initial years at university, we were two women alone and went i come out from the dark and start running at us, we were so scared and ran away like "'Bir gün yazar olursam kitabımı ilk burada okumak isterim' diye düşünmüştüm."

arif ettim, gelirse not iletmesini rica ettim. Arkadaşım buluşma yerine gitmiş, notumu ılmış, bulunduğum mekana geldi, 'Sana gitar çalan çocuğun bir notu var; yarın aynı erde aynı saatte bekleyecekmiş,' dedi. Gittim. Sonraki bir yıl boyunca hep orada uluştuk, farklı saatlerde. Çok sevmiştik ama ayrılık buluşmamız yine orada olmuştu."

The front of the French Consulate is one of my favorite locations. Our meeting point. In 193, I was waiting for my friend and she didn't show up for 15 minutes. I then described my iend to the guitar player and asked him to pass her a message if she comes. Later, having one to the meeting point and received my message, my friend came to where I was and aid, 'The quitar player has a note for you; he says he'll wait for you at the same time and ace tomorrow'. I went. Later, we kept meeting at that same place for over a year. We oved each other so much, but where we broke up was also there."

EMEK SİNEMASI

HELVETIA

"Bir zamanlar Beyoğlu sokaklarında yürürken, bazılarına korkutucu gelebilen

"Back in the day as I was walking on the streets of Beyoğlu, I used to feel safe being

a part of this diversity, which for some people could be frightening.

insan çeşitliliğinin içinde kendimi güvende hissedebiliyordum.'

"Emek Sineması önünde şarapçı bir amca vardı, 'Tamamlıyoruz' diyerek dolaşır bo-zukluk isterdi. Çok nazikti. İstanbul'un ruhunun bir parçası gibiydi."

"Helvetia'da otururken Game of Thrones'dan bahsediyorduk. Tam o sırada aynı ma-

ere used to be a winebibber in front of the Emek Theatre. He used to walk around s ng 'We're topping it,' asking for change. He was very kind. He was like a part of İstanbul

"I remember having watched Slumdog Millionaire at the Emek Theatre during the filr festival. At the end of the film. there is a famous dance scene at the train station. I wa out the rhythm and fidgeting. For me, Emek Theatre's rhythmic chairs, means sinceri

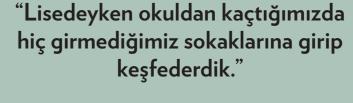
was 19 years old at the time. More then the movie itself. I was touched by the street and Brasil at Emek. The meeting in which we were to found Altyazı magazine, took place right after the screening of Liv Ullmann's Trolösa, again at Emek in 2001. When I got back at the end of 2009 after 5 years of not living in Istanbul, Emek was closed. There were talks of its possible demolition. We worked very hard, but we failed not only to preserve it es a part of our lives, but also to leave it for future generations. My only consolation is t

da geldim. Dayımla müzik, mekan, kitap ve asmosfer zevklerimiz yakındır. Hatta beni ocukluğumdan beri en etkileyen kişi de odur. 'Seni çok seveceğin bir yere götüreceğim,' diyerek beni İstiklal Caddesi'ne getirmişti. Cadde'nin o zamanki hali, rengi, nsanlar hala rüyama girer, özlerim. Birlikte uzun uzun binalara baktığımızı hatırlıyorum. Emek Sineması civarında birçok sevdiğim oyuncuyu görmüştüm ve bu beni çok heyecanlandırmıştı. Ergenlik heyecanıyla insanların kıyafetlerinden, tarzlarından da çok etkilendiğimi hatırlıyorum. Atlas Pasajı en sevdiğim yerdi. (Oradan aldığım eteği geçen seneye kadar sakladım.) Once balık pazarında Şampiyon Kokoreç'te kokoreç yiyip ardından İnci Pastanesi'ne gitmiştik. İnci Pastanesi bana çok büyülü gelmişti. Ondan sonraki bütün ziyaretlerimde İnci Pastanesi'ne gitmek ritüelimiz olmuştu. İniversiteyi kazandıktan sonra kitapçıları keşfettim. Özellikle Robinson Crusoe Kitabevi. Birgün yağmur yağarken sığınmıştım oraya. İpıslak 3 saat kitap karıştırmaktan kendimi alamamıştım. Çıkarken "Birgün yazar olursam kitabımı ilk burada okumak

"I started living in İstanbul on September 1997. I watched my first movie at the Emek Theatre as a part of the İstanbul Film Festival in April 1998. It was Istvan Szabo's Mephisto. The movie was screened in honor of the life long success award granted to Istvan Szabo. isterim" diye düşünmüştüm.'

"When we skipped class at high school, we would wander around and discover streets we never knew before.'

